RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 85.639 van 28 februari 2000
in de zaak A. 47.598/IX-2132.

In zake : Paul BORGONJON,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. RYCKAERT,
kantoor houdende te EEKLO,
Koningin Astridplein 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Paul BORGONJON op 10 juli 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

> "de administratieve beslissing van de Heer Minister van Landsverdediging, van onbepaalde datum, ter kennis gebracht van verzoeker op 18.05.92; ... (die) de weigering inhoudt om in te gaan op het verzoek van verzoeker tot het verkrijgen van een spoedverlof om gewichtige redenen overeenkomstig art. 29 van de wet van 22 december 1989 betreffende het statuut van de dienstplichtige";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 28 juni 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van kapitein-commandant J. MEYUS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, geboren op 3 juli 1967, wordt als dienstplichtige aangewezen voor de lichting 1986. Hij verkrijgt vijfmaal uitstel en wordt uiteindelijk bij de lichting 1991 gevoegd.

1.2. Op 21 augustus 1990 besluit de Militieraad van de provincie Oost-Vlaanderen de aanvraag om vrijlating van legerdienst op grond van artikel 12, § 1, 6°, van de gecoördineerde dienstplichtwetten te verwerpen.

1.3. Op 8 april 1991 verschijnt verzoeker in het Centrum voor Recrutering en Selectie en wordt er geschikt voor de dienst bevonden.

1.4. Verzoeker wordt onder de wapenen geroepen om zijn werkelijke diensttermijn te volbrengen op 2 december 1991.

1.5. Met een aangetekend schrijven van 19 november 1991 vraagt de raadsman van verzoeker aan de minister van Landsverdediging dat verzoeker een spoedverlof zou worden toegestaan.

1.6. Op 9 december 1991 bevestigt de Hoge Militieraad de beslissing van 21 augustus 1990, waartegen hoger beroep werd ingesteld.

1.7. Op 15 april 1992 legt de Chef van de Generale Staf, per order luitenant-kolonel GANNE, diensthoofd van de Administratie van de Dienstplichtigen, de aanvraag van verzoeker ter beslissing voor aan de minister van Landsverdediging. Hij stelt :

"SAMENVATTING :
Ingeschreven met L. 89, na uitstel verbonden met L. 91
Geschikt CRS op 05.06.91
DDOW op 01.04.92
Vraagt toepassing art. 29 wegens economische redenen.
CONCLUSIE(S) :
Betrokkene is gehuwd en heeft een kindje van een paar maanden oud. Samen met zijn moeder en een derde werkkracht werkt hij in de twee bedrijven van zijn vader (verkoop en plaatsen van vuren en schouwen en een landbouwbedrijf). Wegens gezondheidsproblemen van de vader zou de legerdienst van betrokkene het faillissement van beide bedrijven betekenen.
De toekenning van een spoedverlof om gewichtige redenen kan niet overwogen worden daar de nog inwonende ongehuwde broer kan instaan voor het landbouwbedrijf. De werknemer die helpt bij het plaatsen van de schouwen had reeds de nodige vakbekwaamheid kunnen verwerven om betrokkene tijdens zijn legerdienst te vervangen. Bovendien kan worden aangehaald dat de

hierboven vermelde problematiek zich louter op economisch(e) gebied situeert terwijl er zich op het sociaal vlak geen concrete problemen voordoen.
ADVIES JSP-A :
De toepassing van art. 29 is niet gerechtvaardigd".

1.8. Op 22 april 1992 besluit de minister van Landsverdediging de aanvraag van verzoeker te weigeren.

Dit is de bestreden handeling.

1.9. Met brieven van 18 mei 1992 meldt het diensthoofd van de Administratie van de Dienstplichtigen aan verzoeker en aan zijn raadsman dat het dossier grondig werd onderzocht. Hij voegt eraan toe :

"Nadat de verschillende aspecten, die eigen zijn aan uw situatie, zorgvuldig werden onderzocht, heeft de Heer Minister van Landsverdediging beslist dat een spoedverlof om gewichtige redenen op basis van artikel 29 van de wet betreffende het statuut van de dienstplichtigen in uw geval niet in overweging kan worden genomen".

1.10. Op 10 juli 1992 dient verzoeker zijn verzoekschrift tot nietigverklaring in.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring stelt dat de ontvankelijkheid van het annulatieberoep niet kan betwist worden; dat hij erop wijst dat hij blijk geeft van de vereiste hoedanigheid en het vereiste belang "nu de beoogde nietigverklaring van de bestreden administratieve beslissing tot gevolg zal hebben dat verzoeker in zijn recht zal hersteld worden"; dat hij tevens stelt dat de termijn van 60 dagen voor het instellen van het annulatieberoep werd in acht genomen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie drie excepties van niet-ontvankelijkheid

aanvoert; dat zij in een eerste exceptie aanvoert dat de bestreden beslissing van 22 april 1992 impliciet werd opgeheven door de ministeriële beslissing van 18 januari 1995 waarbij aan verzoeker een spoedverlof om gewichtige redenen werd toegestaan; dat zij stelt dat deze opheffing van 18 januari 1995 niet werd bestreden voor de Raad van State en derhalve definitief is, dat verzoeker heeft nagelaten om aan te tonen waaruit zijn belang bestaat bij het aanvechten van de opgeheven beslissing; dat zij in een tweede exceptie aanvoert dat de minister van Landsverdediging op 7 december 1993 een nieuwe aanvraag tot spoedverlof om gewichtige redenen, door verzoeker ingediend op 24 september 1993, heeft geweigerd, dat deze weigeringsbeslissing niet werd aangevochten bij de Raad van State en bijgevolg definitief is, zodat de vraag dient gesteld welk belang verzoeker nog heeft bij de nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing van 22 april 1992; dat zij in een derde exceptie aanvoert dat verzoeker, hangende het geding, blijkbaar volledige genoegdoening heeft verkregen, zodat hij geen belang meer heeft bij zijn beroep;

2.3. Overwegende dat door de nieuwe beslissingen die ten aanzien van verzoeker werden genomen na de bestreden weigeringsbeslissing van 22 april 1992, inzonderheid de beslissing van 18 januari 1995 waarbij aan verzoeker een spoedverlof om gewichtige redenen werd toegestaan, het belang van verzoeker twijfelachtig is geworden; dat het in de eerste plaats zaak van verzoeker is die twijfel weg te werken door te verklaren dat en waarom naar zijn oordeel hij nog steeds belang heeft, objectief en subjectief, bij zijn beroep; dat verzoeker geen laatste memorie heeft ingediend en niet is verschenen of vertegenwoordigd was ter openbare zitting; dat hij aldus de gelegenheden heeft laten voorbijgaan om de twijfel weg te werken die gerezen is over het voortbestaan van zijn belang als objectief gegeven en op zijn minst over het voortbestaan van zijn belangstelling -het

belang als subjectief gegeven- voor de voortzetting van zijn zaak; dat, hij daarvan de gevolgen moet dragen; dat het beroep uit het oogpunt van het belang als niet langer ontvankelijk dient te worden beschouwd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig februari 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. BORRET.**